

Schets 3 – Zijn volk | ons ongelooft

Mattheüs 11:20-24

Mattheüs 23:37-39

Mattheüs 27:20-26

Johannes 6:60-66

Benodigheden voor deze bijeenkomst

- Voor elke jongere een Bijbel en een Handreiking
- Een leidingdeel voor jezelf als leidinggevende
- Apparatuur om het filmpje over 'geloof' te bekijken van www.abcvanhetgeloof.nl/geloof (startopdracht)
- Schrijfbenodigheden (vraag 6)

Opening

- Te lezen bijbelgedeelte:
 - ✓ Mattheüs 11:20-24
 - ✓ Mattheüs 23:37-39
 - ✓ Mattheüs 27:20-26
 - ✓ Johannes 6:60-66
- Suggesties om te zingen:
 - ✓ Psalm 27:7
 - ✓ Psalm 73:11 en 14
 - ✓ Psalm 116:1, 2 en 3
 - ✓ Heer', Uw bloed dat reinigt mij
 - ✓ 'k Heb geloofd en daarom zing ik
 - ✓ Ik zwijg bij 't kruis in groot verdriet
 - ✓ Ik wil zingen van mijn Heiland
- Dankpunten:
 - ✓ Dank de Heere Jezus voor het geven van Zijn leven.
 - ✓ Dank God dat je het Evangelie gehoord hebt.
- Gebedspunten:
 - ✓ Bid om persoonlijk geloof voor alle jongeren.
 - ✓ Bid voor het Joodse volk, dat de Heere Zijn beloften aan hen vervult.

Doelstelling

- De jongeren kunnen aan het eind van de bijeenkomst de volgende kernvragen beantwoorden:
 1. Hoe heeft Jezus geleden door toedoen van Zijn volk?
 2. Wat betekent dat voor mij?

Alternatieve startopdracht

Er worden vier verschillende bijbelgedeeltes gelezen en behandeld. Bij elk bijbelgedeelte staat een (bijbelstudie)opdracht. Je kunt de avond heel goed beginnen met één van deze opdrachten.

Achtergrondinformatie

Jezus lijdt door toedoen van Zijn volk | ons ongeloof

Jezus' volksgenoten worden in de evangeliën vaak aangeduid met de schare. Zij vormden de grote kring rondom Jezus en Zijn discipelen. Veel van Zijn wonderen hebben zij gezien, Zijn preken hebben ze gehoord. Toch bleven ze op afstand. Ze zagen in Hem niet de Redder en Herder. Dat kwam omdat ze bleven in hun ongeloof of omdat zij het niet 'de moeite waard vonden' zich aan Jezus over te geven. Veel verdriet heeft Jezus over deze groep gehad. Bewogen barstte Hij in tranen uit over Jeruzalem. In hun onverschilligheid over Jezus is het volk zelfs meegegaan in het proces om Jezus te kruisigen.

De volksgenoten confronteren ons met een ander gevolg van de zonde: ons ongeloof en de waarde-loosheid (= god-loosheid) die we aan God en Christus toekennen. Jezus leed onder ons ongeloof, onze argeloosheid en verwerping, en dat terwijl Hij ons weer terug wilde brengen bij de Vader.

Mattheüs 11:20-24

Er worden hier drie steden genoemd waarin de Heere Jezus de meeste wonderen gedaan heeft. De steden liggen dicht bij elkaar, aan de noordkant van het meer van Galilea. Je zou het de 'thuisbasis' van de Heere Jezus kunnen noemen. Over Kapernaüm lees je in Markus 2:1 dat Hij er 'in huis / thuis' was. Over Bethsaïda lees je in Lukas 9:10 als een plaats van rust. Juist deze steden krijgen van de Heere Jezus het verwijt te horen dat ze zich niet bekeerd hebben. Dat alleen deze steden genoemd worden, wil niet zeggen dat het met de rest van Israël beter afloopt. Het is juist een waarschuwing aan iedereen die niet buigt voor de Messias. 'De dreiging van het oordeel klinkt het sterkst waar de gaven van genade het meest overvloedig waren. Zo weet heel Israël waar het op staat: men kan Jezus niet ongestraft voorbijlopen!' (Commentaar op het Nieuwe Testament.)

Tegenover de steden waarin de Heere Jezus zoveel wonderen verricht heeft, worden de heidense steden Tyrus, Sidon en Sodom geplaatst. Dit zijn steden die in het Oude Testament symbool staan voor de afgodendienst en zonde. En juist deze steden zouden zich bekeerd hebben als ze gezien en gehoord hadden wat er in Chorazin, Bethsaïda en Kapernaüm gebeurd was. Het zal deze heidense steden daarom beter vergaan in het oordeel dan de joodse steden die getuige zijn geweest van Jezus' wonderen. Zo blijkt hoe groot het ongeloof van de joden is. En ook laat het zien hoe erg het is om aan de Heere Jezus en Zijn genade voorbij te leven.

Het begin van vers 20 laat nog een spootje licht zien. Er staat dat Hij hen 'begon te verwijten'. De bedoeling van de Heere Jezus is om Zijn volk wakker te schudden. Hij wil hen laten zien

hoe dwaas ze zijn. Er is ook voor hen nog ruimte en tijd om zich te bekeren. Een waarschuwing, ook voor ons, want de dag van het oordeel komt!

Mattheüs 23:37-39

Hier is Jeruzalem symbool voor het hele volk. De Heere Jezus is diepbedroefd omdat Zijn volk Hem niet wil aannemen. Ze hebben Gods profeten gedood – zie de gelijkenis in Mattheüs 21:34-40. Ze wilden niet luisteren naar de Heere. Hoe vaak Hij het ook geprobeerd heeft, hoe groot en goed Zijn zorg ook was. Ze hebben niet gewild. Het is hun ongeloof waarin ze moedwillig blijven.

Daarom zal 'uw huis' veranderen in een woestenij, een ruïne. Hier wordt met 'huis' niet alleen de tempel bedoeld, maar waarschijnlijk ook alle Joodse leiders. Als in 70 na Chr. de tempel wordt verwoest, zal al het Joodse gezag instorten. Het Joodse volk blijft dan onbeschermd en eenzaam achter, verlaten als een kuiken zonder moeder. Duidelijk wordt hier dat wie de Zoon verwerpt, ook de Vader niet heeft.

Scherp zijn Jezus woorden in vers 39. Hij zal Zich niet meer aan het volk vertonen. Dit wijst op Zijn sterven. Tegelijk is ook duidelijk dat dit niet definitief is: 'totdat u zegt'. Er komt een moment dat men Hem weer zal zien. Het citaat komt uit Psalm 118. De Heere Jezus laat hiermee zien dat Hij de Verlosser is en dat Hij eens terug zal keren naar Zijn volk, als ze klaar zijn om Hem te ontmoeten. Dat betekent wel dat er bekering plaats moet vinden. Wie hier op aarde niet heeft leren zeggen 'Gezegend is Hij!' zal dit bij de wederkomst toch moeten erkennen. Maar dan is het voor bekering te laat. Zo zijn deze woorden een indringende oproep tot bekering.

Mattheüs 27:20-26

Vers 20-23 De overpriesters en ouderlingen slagen er in het volk over te halen Bar-abbas te kiezen. Pilatus vraagt nadrukkelijk wat hij met Jezus, 'die genaamd wordt Christus' moet. Hij weet dat de Joden een Messias verwachten. De Romeinen zijn daar voor op hun hoede, want ze vrezen opstand. Maar van deze Man verwacht hij geen gevaar; hij ziet Hem liever vrij. Maar Pilatus is niet oprecht. De menigte raakt steeds meer verhit. Ze antwoorden niet op Pilatus' vraag, maar schreeuwen: 'Laat Hem gekruisigd worden.' Het is een heel uniek gebeuren. Hoe gevaarlijk is het om je te laten meeslepen door een menigte. Tegelijk blijft het wonderlijk dat God door dit kwaad heen zorgt dat Zijn raad ten uitvoer wordt gebracht (zie ook Handelingen 2:23).

Vers 24-26 Nu de situatie dreigt te escaleren, besluit Pilatus toe te geven. Eerst wil hij zijn onschuld tonen door zijn handen te wassen. Het is een bekend ritueel (Deuteronomium 21:6-7). Hier is het natuurlijk dwaasheid. Iedereen die er bij is of later een verslag hoort of leest, zal van mening zijn dat als Pilatus werkelijk rechtvaardig was, hij Jezus zou moeten vrijspreken. Hier wordt voor de derde keer de onschuld van Jezus bevestigd. De officiële rechter veroordeelt Christus, maar niet dan nadat hij ook officieel zijn onschuld heeft vastgesteld (HC vraag 38).

Het volk roept dat het de verantwoordelijkheid voor Zijn dood op zich neemt: het wil de straf of wraak van God voor deze overlevering dragen. Een uiterst schokkende tekst: wie zo bewust

kiest, moet vrezen dat de toorn van God hem of haar ook werkelijk treft. Maar tegelijk moeten we goed beseffen dat het niet aan ons is om te bepalen wat precies die toorn of wraak van God is. Deze tekst is namelijk veel gebruikt om antisemitisme te rechtvaardigen. Het lijden hadden de Joden te danken aan deze oproep. Wie zo denkt, plaatst zichzelf op de rechterstoel van God. Laten we liever bidden dat deze tekst heel anders vervuld zal worden. Dat Joden gereinigd worden door het bloed dat de Heere Jezus gestort heeft. Met deze uitroep nemen ze de verantwoordelijkheid voor de kruisdood van Jezus op zich. Maar laten we de lijn ook doortrekken: 't En zijn de Joden niet, ... maar 't is om ónze zonden. Volgens Johannes 18:1 liet Pilatus Jezus geselen om te bereiken dat de Joden deze straf zouden aanvaarden in plaats van de kruisdood.

Johannes 6:60-66

Na de eerste wonderbare spijziging (Johannes 6:1-15) volgt de nacht waarin Jezus op de zee wandelt (6:16-21). De menigte volgelingen weet Hem de volgende dag te vinden en Jezus spreekt met hen over het Brood des levens.

Vers 60 Na deze rede lezen we over een reactie van veel discipelen. Het gaat hier om volgelingen uit het volk, niet om de twaalf discipelen (over hen gaat het vanaf vers 67 weer). De Heere Jezus is een populaire leermeester met vele volgelingen. Maar nu verandert de mening van het volk. Ze vinden Zijn leer hard. Dat slaat wellicht op dat wat Jezus gezegd heeft over het Brood des levens. Hij zegt van Zichzelf dat Hij uit de hemel neergedaald is (vers 38). En dat er alleen leven mogelijk is door Hem te eten en te drinken (vers 53), dat wil zeggen: door in Hem te geloven. En dan blijkt dat het volk wel met het wonderlijk vermenigvuldigde brood gevoed wilde worden, maar niet met dit levende Brood. Het gaat hen niet echt om de Heere Jezus. Ze kunnen en willen Hem niet aanvaarden als de Messias.

Vers 61-63 De Heere Jezus is alwetend. Hij stelt hen een vraag die nog een spade dieper gaat. Hij spreekt hier over Zijn hemelvaart. Hij, Die het Brood is dat uit de hemel neergedaald is, zal ook weer naar de hemel teruggaan. Dat zijn geestelijke zaken die alleen te geloven zijn door de Heilige Geest. Jezus' woorden zijn leven-wekkend als ze in geloof gehoord worden.

Vers 64-66 Openlijk spreekt Jezus uit dat ze niet in Hem geloven. Hij weet van hun ongelof, net zoals Hij weet van het verraad van Judas. Alleen degenen die de Vader verkoren heeft, zullen echt tot Hem komen. De kern blijft over. Dat blijkt deels al direct na deze rede: velen gaan niet meer met Hem mee. Ze zijn discipel-af. Dat kan dus... Aan Jezus' voeten te hebben gezeten en Hem toch niet echt zijn gevolgd! Echte discipelen zijn zij die door de Geest levend gemaakt zijn. Zij zien in de Heere Jezus het levende Brood. Ook dit hoorde bij het lijden van de Heere Jezus. Steeds minder mensen volgen Hem. Steeds meer komt Hij alleen te staan. Om uiteindelijk de pers geheel alleen te treden. Uit liefde voor zondaren die hun Heiland zo vreselijk in de steek laten...

Uit de Bijbel Met Uitleg: Discipelen haken af

In de tekst van Johannes staat: 'Van toen af gingen velen Zijner discipelen terug'. Met deze discipelen bedoelt Johannes niet de twaalf discipelen die Jezus overal volgen en in het

bijzonder door Hem zijn geroepen. Het woord 'discipel' kan ook in het algemeen worden gebruikt voor 'leerling' of 'volgeling'.

Jesus is in Zijn tijd een populaire Leermeester. Wat Hij de mensen heeft te zeggen, treft doel. Zijn uitspraken zijn radicaal. Veel mensen zoeken daarnaar. Ze worden al lange tijd onderdrukt door de Romeinen en nu is er eindelijk iemand Die ferme uitspraken doet. Als Zijn boodschap uiteindelijk echter té radicaal wordt en voor veel mensen onbegrijpelijk, haken ze af. Ze volgen Jezus niet meer. Ze zijn dan ook geen 'discipelen' meer van Jezus, leerlingen die naar Hem luisteren vanwege Zijn onderwijs.

Antwoorden op de vragen en suggesties voor gesprek

Startopdracht

Zie www.abcvanhetgeloof.nl/geloof voor achtergrondinformatie.

De antwoorden op deze vragen zijn in uitgebreide vorm terug te vinden in bovenstaande achtergrondinformatie, maar bij elke vraag geven we hieronder de kern weer.

1.
 - a. Na de (eerste) wonderbare spijziging trekt de Heere Jezus Zich alleen terug op de berg. Zijn discipelen steken per boot het meer over en in de nacht komt Jezus naar hen toe lopen. De grote menigte komt de volgende ochtend ook naar de andere kant van het meer en er volgt een gesprek over wonderen, het manna in de woestijn en het Brood des levens.
 - b. Dit zijn niet de twaalf discipelen die door de Heere Jezus geroepen zijn, het gaat hier om een grote groep volgelingen uit het volk.
 - c. Dat ze niet allemaal in Hem geloven.
 - d. Ze haken af omdat ze Zijn woord hard vinden. Ze stoppen met het volgen van Jezus.
2.
 - a. *Persoonlijk antwoord.*
 - b. De Heere verwacht van ons een leven tot Zijn eer. We zijn geschapen om God te loven. Bovendien zijn wij (waarschijnlijk allemaal) gedoopt. We behoren Hem toe. We hebben de plicht om ons leven in Gods dienst te besteden.
 - c. *Persoonlijk antwoord.*
3. Aan deze opdracht kun je best wat tijd besteden. Laat jongeren zoeken in concordanties (op internet) en laat ze de resultaten presenteren. Zie ook de informatie over het bijbelgedeelte hierboven.
4. Zie de informatie over het bijbelgedeelte hierboven.
5.
 - a. *Persoonlijk antwoord. Het is goed om met de jongeren te bespreken dat dit in ons allemaal leeft. Denk aan het slot van Romeinen 7. Ook als ze dit niet persoonlijk*

*herkennen, blijft het wel de waarheid. Wat doen wij vervolgens met deze waarheid?
Benoem dat het ons uit moet drijven tot Christus! Hij kan en wil van niet-willers willers
maken!*

b. *Persoonlijk antwoord. Laat de jongeren dit met elkaar delen.*

6. Zie de informatie over het bijbelgedeelte hierboven.
7. Job vraagt zich af of het geloof zichtbaar wordt in een leven. Als je Joh. 15:1-8 en Gal. 5:22 leest, zie je dat wie in Christus gelooft, met Hem verbonden is, wel vrucht moet dragen. Daar zorgt God Zelf voor. Dat wil dan ook zeggen dat er iets van die vrucht in je leven gezien gaat worden. Door anderen, maar ook door jezelf. Wel kan er bij jezelf veel twijfel zijn dat het heldere zicht op die vrucht vertroebelt. Het allerbelangrijkste is zien op Jezus, het geloof in Hem, dan zal de rest volgen.
8. *Persoonlijk antwoord. Mooi om hier over door te spreken. Wat verwachten we nog m.b.t. het Joodse volk? Ervaren we een band met hen? Waarom is dit belangrijk?*
9. Meer achtergrondinformatie bij deze thema's is te vinden op <https://www.kerkenisrael.nl/diversen/catechese.php>
 - Gods trouw is eeuwigdurend. Dat geldt zeker ook voor Zijn belofte aan Israël. Het is het volk van Zijn verbond!
 - Als christenen uit de heidenen kunnen we niet zonder onze Joodse broeders en zusters. Samen wordt het één kudde. We kunnen ook veel van het Joodse volk leren. Laten we nooit vergeten dat Jezus Zelf een Jood was.
 - Er staan rijke beloften in de Bijbel voor het Joodse volk. We kunnen niet precies duiden wat er zal gebeuren, maar we mogen op grond van de Bijbel zeker zeggen dat God Zijn volk niet vergeet en dat er ook onder de Joden velen tot geloof zullen komen. Zie hiervoor o.a. Rom. 9-11.
 - De kerk is niet in de plaats van Israël gekomen. Het Joodse volk blijft een eigen, bijzondere plek houden. Zie Rom. 11.
10. *Persoonlijk antwoord.*

Dit gedicht is ook te zingen. Zie hiervoor <https://www.elkzingzijnlof.nl/lied.php?ID=245>.
Voor uitleg bij het gedicht: <https://www.literatuurgeschiedenis.org/schrijvers/jacob-revius>.

Slotopdracht

Een mooie vraag om de avond mee af te sluiten. Het betreft de kern van deze Handreiking.